

Zaaknummer 2011-T609 B

8 mei 2015

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. G.M.J. van Oijen.

1. De procedure

Op 19 januari 2015 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager tegen aangeklaagde de [naam].

De KLAC heeft de Bisschop van het Bisdom 's-Hertogenbosch geadviseerd de klacht tegen aangeklaagde gegrond te verklaren, met uitzondering van het door klager gestelde moeten vastpakken van de piemel van aangeklaagde en er mee moeten spelen en het gestelde dat klager de piemel van aangeklaagde heeft moeten vasthouden terwijl aangeklaagde op zijn buik liggend op en neer schuivende bewegingen zou hebben gemaakt.

Mr. G.M.J. van Oijen heeft bij brief van 5 februari 2015 (ingekomen op 5 februari 2015) namens klager een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 19 januari 2015.

Aangeklaagde heeft bij brief van 17 februari 2015 (ingekomen 18 februari 2015) gereageerd op het bezwaarschrift.

Op 3 april 2015 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klager stelt zich op het standpunt dat er algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht zijn genomen.

Klager stelt zich op het standpunt dat de KLAC op onjuiste gronden, althans onvoldoende gemotiveerd heeft waarom er onvoldoende steunbewijs zou zijn voor het gedeelte van de klacht dat niet gegrond werd verklaard. Immers vermeldt het advies niets over de door klager ter zitting aangevoerde punten. Klager meent dat deze punten bewijstechnisch van belang zijn voor de zaak. Op basis van deze punten kan immers het verweer van aangeklaagde als ongeloofwaardig worden afgedaan waarmee de weg openstaat voor het alsnog gegrond verklaren van klagers gehele klacht.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klager schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de vraag of een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet bedoeld als een mogelijkheid om in bezwaar dezelfde klacht opnieuw te behandelen. Zij kan evenmin leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelend kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat al of niet aannemelijk is dat er seksueel misbruik heeft plaatsgevonden. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. Het oordeel over de waardering van het aan de behandelend kamer voorgelegde bewijs is evenzeer aan die kamer voorbehouden. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen.

Hetgeen de behandelend kamer met betrekking tot de waardering van het “bewijs” als steunbewijs (onder punt 4.3. van haar advies) heeft overwogen kan de toetsing van de bijzondere kamer doorstaan. De behandelend kamer heeft haar oordeel over hetgeen is aangevoerd door klager en aangeklaagde toereikend gemotiveerd. Niet gezegd kan worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot haar in het advies neergelegde oordeel over de waarde van het bewijs heeft kunnen komen. Het is voor de behandelend kamer niet noodzakelijk dat zij in haar advies op al hetgeen is aangevoerd, belastend of ontlastend, ingaat. Er is dan ook geen sprake van een motiveringsgebrek.

De bijzondere kamer komt, gelet op het vorenstaande, tot de slotsom dat geen sprake is van schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

4. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 8 mei 2015 door mr. H.J. Schepen, voorzitter, mevrouw mr. M.D.J. van Reenen-Stroebel en mr. G.A.M. Stevens, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.